

No soli bakom blåe fjell
sitt ljose andlet gøymer,
og mørker over heimen fell,
og jordi ligg og drøymer.
Gud, lat di åsyn lysa ned,
så heilag fred
inn i vårt hjarta strøymer!

Kom, Jesus, inn og med meg ver
når det til kvelden stundar!
Og lat din engel standa her
ved lægjet når eg blundar,
og vara vel min kvilestad!
Og vekk meg glad
til song med fugl i lundar!

Men når eg her min nattverd held,
og livet kring meg tagnar,
eg minnast må min siste kveld,
då ikkje meir det dagnar.
Når soli neste morgon stend
opp over grend,
ho meg då inkje gagnar.

Men Jesus fører meg ved hand,
eg ikkje råd skal sakna.
Han fører meg til livsens land,
der alle stormar spakna.
Når eg i grav er gøymd og duld,
for Kristi skuld
eg skal ein morgon vakna.

Elias Blix,